

خانواده عراقی که چهار فرزندش را در راه خدمت به زائران از دست داد، میهمان آستان قدس شد

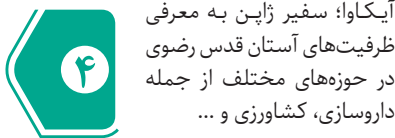
تشرّف به زیارت حضرت رضا علیه السلام قلبم را آرام کرد

۲

دکتر مالک رحمتی
در دیدار سفیر ژاپن:

آستان قدس رضوی نهادی مردمی و متعلق به همه ادیان است

قائم مقام تولیت آستان قدس رضوی با بیان اینکه اساس فعالیت‌های این آستان مقدس، کارهای عام‌المنفعه و مردمی است، گفت: آستان قدس رضوی یک نهاد مردمی و متعلق به همه ادیان است. به گزارش آستان نیوز، دکتر مالک رحمتی، قائم مقام تولیت آستان قدس رضوی عصر دیروز در دیدار کازو توشی آیکاوا؛ سفیر ژاپن به معرفی ظرفیت‌های آستان قدس رضوی در حوزه‌های مختلف از جمله داروسازی، کشاورزی و ...

حال و هوای خدمت در حرم مطهر رضوی به روایت خادمان

فراشان مهربان امام مهربانی‌ها

منزل ایجاد شده است.

گرچینیا معتقد است همین اتفاق نشانه‌ای است برای اینکه دل‌های پاک زیادی در سراسر جهان تشنه معرفت و معنویت اهل‌بیت(ع) هستند و باید کار فرهنگی بیشتری درخصوص معرفی فرهنگ رضوی در اقصی‌نقاط دنیا انجام دهیم.

■ چگونه فراش می‌شوند؟

قلندریان به جمعیت فراشان حرم هم اشاره‌ای کرده و می‌گویند: هم‌اکنون ۷۵۰ نفر زیر نظر اداره فراشان خدمت می‌کنند که از این تعداد ۷۲ نفر نیروی رسمی و حدود ۴۸۰ نفر نیروی افتخاری و بقیه نیروی تشریفی هستند.

وی درباره چگونگی تشرّف این افراد به جامعه خادمان حرم هم می‌گوید: برای حضور در جمع خدام، پس از ارائه درخواست و قبول آن، نیروها به مدت ۱۰ اسال به‌عنوان خادم تشریفی کار

■ خدمت‌رسانی منظم از دوران صفویه تاکنون
فراشان، تحت‌نظراداره فراشان آستان خدمت می‌کنند؛ نهادهی با قدمت حدود ۴۰۰ سال که از مهم‌ترین بخش‌های حرم و در تعامل مداوم با زائران است و محمد قلندریان، رئیس این اداره درباره‌اش به ما می‌گوید: در وقف‌نامه‌هایی مثل طومار علیشاهی که از زمان صفویه به جای مانده ، اشاراتی به خادمان و فراشان حرم مطهر شده

هم‌اکنون ۷۵۰ نفر زیر نظر اداره فراشان خدمت می‌کنند که از این تعداد ۷۲ نفر نیروی رسمی و حدود ۴۸۰ نفر نیروی افتخاری و بقیه نیروی تشریفی هستند.

می‌کنند و پس از آن با ارائه درخواست مجدد و بررسی در مدیریت می‌توانند به‌عنوان خادم افتخاری فعالیت کنند و از مزایای آن مثل دفن در حرم مطهر بهره‌مند شوند.

رئیس اداره فراشان حرم رضوی می‌گوید از هر صنف و رده شغلی و تحصیلی درمیان فراشان وجود دارد و هیچ تفاوتی در نوع و کیفیت خدمت آن‌ها وجود ندارد.

قلندریان تأکید می‌کند کار فراشان تعطیل بردار نیست، همان‌گونه‌که در زمان شیوع ویروس کرونا که رواق‌ها تعطیل شد، خدام اداره فراشان در سایر نقاط حرم فعال شدند و به نوعی کار شست‌وشو و ... امکان‌متبرکه و نظافت ضلع غربی حرم را به‌عهده گرفتند. مثل همه بخش‌های حرم مطهر، بخش فراشان هم موقوفاتی دارد که از قدیم به یادگار مانده و به این موقوفات اضافه هم می‌شود. رئیس اداره فراشان حرم رضوی درباره این موقوفات می‌گوید: موقوفات مهدی‌قلی‌خان‌قرائی، محمدباقر سمنانی، مهرجان بیگم و ملک‌التجار در اماکن مختلف حرم و با کارکردهای روضه خوانی، کمک به فقرا و... در حال فعالیت هستند.

است و در حدود سال ۱۰۰۸ هجری قمری اسنادی از خدمه‌هایی مثل عودسوز وجود دارد. پس از انقلاب اسلامی و با گسترش فضاهای زیارتی و ساخت رواق‌های جدید، فضای خدمتی اداره فراشان هم توسعه یافت و هم‌اکنون محدوده خدمتی از بالاسر حضرت شروع و رواق‌های دارالسیاده، دارالانور، دارالولایه، دارالهدایه و رواق‌های زیرسطحی مثل دارالحجه، شیخ طوسی و شیخ حرعاملی و حضرت معصومه(س) را شامل می‌شود. اولویت کاری ما تطهیر حرم مطهر، رفع نجاسات و بازگشایی مسیر است. به گفته وی، بخش‌هایی مثل «آیین رضوان» که خدمات پرداخت ضریح، پنجره‌های نقره و فولاد و ... را به‌عهده دارند و همچنین بخش «زلزال رضوان» که مدتی است مسئولیت برپایی نماز در کل رواق‌ها را به‌عهده دارد هم زیر نظر اداره فراشان است. البته دامنه خدمت فراشان رضوی محدود به داخل حرم نمی‌شود و مدتی است به مرزهای بیرونی حرم و در تعامل بیشتر با مردم، ادارات و نهادهای خدمات رسان شهری هم کشیده شده است. بر همین اساس همکاری

علی موسوی| نامشان «فراش است» و در همه مناسبت‌ها و آیین‌ها، از خطبه‌خوانی گرفته تا غبارروبی و نظم‌بخشی و شست‌وشو و تطهیر و راهنمایی زائران، پای ثابت خدمت‌رسانی‌اند.

نامشان فراش است و با آن چهره گشاده و ادب و متانت دلچسب و دل‌پرشور، زیور و زینت صحن و سرای حرم شده‌اند؛ آن‌قدر که آدم دلش می‌خواهد برای لحظه‌ای هم که شده جامه سیاه آن‌ها را بر تن کند و از دریچه نگاه نافذ و مهربانشان آستان و زائرانش را به تماشا بنشیند؛ درست مثل کبوترانی که از روی گنبد‌ها و گلدسته‌ها و طاق ایوان‌ها و رواق‌ها آرام و سربه‌زیر به رفت‌وآمد زائران چشم دوخته‌اند و بال و پرشان غیر از آسمان حرم، هوای باز و بسته شدن در آسمان دیگری را ندارد.

■ خاطرات ناب خدمت به رزمندگان
«سیدحسین احمدزاده» یکی از قدیمی‌ترین خادمان فراش حرم رضوی است. احمدزاده ۸۸ سال دارد و از ۳۶ سال پیش لباس خدمت به زائران امام رئوف را بر تن کرده است. این خادم کهنسال تا دل‌تان بخواهد لحظات ناب را در روضه رضوان تجربه کرده و خیر و برکت از این آستان به حدی در زندگی‌اش جاری شده که به گفته خودش امکان بازگویی تک‌تک آن‌ها در این مجال نیست: «ابتدای خدمت من در آستان همزمان با دوره‌ای از دفاع مقدس بود. آن زمان تقریباً هر روز مجروحان جنگی را به‌منظور دعا و زیارت از بیمارستان به حرم می‌آوردیم. سه‌شنبه‌شب‌ها از آن ایامی بود که حتماً انتقال رزمنده‌ها به‌منظور شرکت در دعای توسل صورت می‌گرفت. همراهی با رزمندگانی که برخی از آن‌ها به خیل شهدا پیوستند واقعاً خاطره‌انگیز و روحانی بود و حال‌وهوای آدم را عوض می‌کرد. «سیدتقی گرچینیا» یکی دیگر از خادمان حرم مطهر است که موی خود را در خدمت به زائران آستان قدس رضوی سفید کرده است.

گرچینیا سرکشیک ششم فراشان است و مسئولیت خادمی را کاری بزرگ می‌داند و می‌گوید: تک‌تک لحظات خدمت به زائران سرشار از خیر و برکت و خاطره است اما یکی از خاطرات زیبایی که از دوران خدمت برایم به یادگار مانده، مربوط به سفر به یکی از کشورهای خارجی است. در آن سفر با فردی غیرمسلمان آشنا شدم و گفت‌وگوی ما به حرفه و کار من در حرم امام‌رضا(ع) و خدمت به زائران و جایگاه امام‌هشتم در میان شیعیان کشیده شد. در نهایت هم چند بسته متبرکی که همراه بود را به او هدیه دادم. با هم دوست شدیم و پس از مدتی پیگیری کرد که بازهم از متبرکات حرم برایش بفرستم و گفت هر هزینه‌ای هم داشته باشد، پرداخت می‌کند. دلپیش را که جویا شدم گفت همسرش به این کار اصرار دارد و معتقد است از وقتی که متبرکات امام‌رضا(ع) در خانه‌مان بوده، نور و معنویت خانه زیاد شده و حس خوبی در

کتاب «خفتن آستان علوی» منتشر شد

درآمدی بر تاریخ نجف و حرم امیرالمؤمنین علیه السلام

همکاری آستان قدس رضوی و انجمن سینماگران جوان

مسجد جامع «سرینگر» کشمیر قربانی اسلام‌ستیزی دولت «مودی»

کوتاه‌نوشت

میهمان حضرت در یک شب طولانی

نیمکت‌زندگی

چهل تکه زندگی

رقیه توسلی| شده گاهی در آن واحد تصمیم‌گیری کنید و وسیله‌ای بخرید؟ برای من که خیلی پیش آمده. یکی‌اش همین امروز. دلم نیامد نوجوانی که با آن همه امید، دست‌فروشی عروسک می‌کرد را خوشحال نکنم. آن‌هم وقتی درباره عروسک‌های خوش طرحش مثل کارشناسان قصه گو حرف می‌زد. سخنور بود و کم سن و سال. وسط توضیحاتش که گفت مامان و خاله ام این‌ها را می‌سازند دیگر مصمم شدم به خرید. فکر کردم باید کاری انجام بدهم برای حمایت این تیم خوش سلیقه و درجه یک. تیمی که برای عروسک‌های پارچه‌ای کوچولویشان، داستان هم دارند. داستان‌های واقعی. سه تا عروسک خریدم: «سید خانوم جان»، «رعنا»، «دختر محمد میرزا»!

« سید خانوم جان» دور کمرش چادری بسته و دو سالی می‌شود از روستا آمده شهر. مادر بزرگ رعناست و آمده رتق و فتقشان کند؛ چون مادر رعنا توی کرونا رفته به رحمت خدا. خانوم جان خیلی صورت مهریانی دارد. پسر دستفروش می‌گفت مادر بزرگ راست راستکی خودش است و تکیه کلام مخصوصی دارد: «تو ارحم الراحمینی». «رعنا» دخترعمه همین نوجوان دستفروش است. نابغه ریاضی. عروسکش، روسری و عینک قشنگی دارد. زبان انگلیسی‌اش کامل شده و امسال هم می‌خواهد دو کلاسه بخواند. یک کمی هم بفهمی نفهمی، کم حرف است انگار. و اما انتخاب دیگرم «دختر محمد میرزا» که کسی نیست جز دوست رعناجان. دختر مو قرمزی که از قضا دو رگه است و اصل و نسب مادرش می‌رسد به کشور همسایه روسیه. از انتخاب‌هایم راضی‌ام. البته که کلی عروسک و قصه ماند روی بساط برزنتی اما من به همین سه تا زندگی بسته کردم... به همین سه تا دست دوخته پارچه‌ای کوچولو... اولین بار بود به‌گمانم که این‌قدر توی پیاده رو ایستادم داستان واقعی گوش کردم... ناگفته نماند اما چشمم پی باقی عروسک‌ها هم بود و ناخودآگاه شمردمشان... اشتباه اگر نکرده باشم پنج کارکتر و زندگی را نشنیدم و آن‌ها گویا قرار است سهم آدم‌های دیگری باشد که لابد امروز بی‌اعتنا از این خیابان رد نمی‌شوند.

سنجاق

با خودم می‌گویم چقدر خوب است تقدیرت این باشد توی خانواده‌ای هنرمند، زیست کنی و به چشم خودت ببینی عروسکت ساخته می‌شود و قصه‌ات می‌رسد به گوش مردم شهر. چه خوب است توی پستی بلندی‌های زندگی، استوار باشی مثل «سیدخانوم جان» که به روایت نوه‌اش با کارگری توی کارخانه نساجی، گلیشم را بیرون کشید و هفت بچه تیمش را بزرگ کرد.

پی‌نوشت

« ... و اُنت ارحم الراحمین»

منبرمجازی

هیچ کس روی پل قصر نمی‌سازد

آیت الله ضیاءآبادی | آن کسی که طالب آخرت است ، این طور نیست که فقط آرزو کند. کار هم می‌کند، انسان‌های عاقل آخرت طلب، دنیا را هم دارند؛ اما این دنیا را در مسیر آخرتشان دارند. این آخرت طلبان به نوعی دنیا طلب هم هستند؛ اما دنیا طلبی‌شان مقدمه است، تبعی است؛ می‌دانند که آخرت از مسیر دنیا عبور می‌کند. آن‌ها دنیا طلب محض نیستند؛ دنیاطلب هدفی هستند. دنیا، مسیر آخرت است، پل آخرت است. پل را به حد خودش آباد می‌کنند، روی پل قصر نمی‌سازند. پل را به قدر ضرورت آباد می‌کنند.

آخرت‌طلبان همه چیز دارند، خانه دارند، فرش دارند، اثاث دارند؛ زندگی دارند، کسب و کار دارند، مقام دارند، منصب دارند، همه چیز دارند، اما مراقب‌اند این‌ها به آخرتشان صدمه‌ای نزنند. نوش جانشان؛ «هنیئا لکم» فقط آرزو نمی‌کنند ، کار هم می‌کنند... «سعی لها سعیها»؛ کار متناسب با آخرت انجام می‌دهند.

آخرت، سعی خاصی می‌خواهد، تلاش می‌خواهد، با آرزو و هوس نمی‌شود. انسان باید آخرت را حاکم بر زندگی‌اش کند.

در نگاهش، در گفتارش، در برخورد با همسرش و اولادش، مراقب باشد؛ مؤمن هم هست، اما این‌گونه نیست فقط یک گوشه‌ای بشنیدند و نماز بخواند. مؤمن باشد یعنی آخرت را باور کرده باشد و کار

این‌ها هم دنیا دارند و هم آخرت دارند، خدا هم جزا می‌دهد، هم از این‌ها تشکر می‌کند. «کان سعیمم مشکورا».

ما نمی دانیم تشکر چیست؟ شکرانه به جزا مربوط نیست؛ ممکن است در آخرت خدا، ۱۰۰ قصر به ما به عنوان جزا و پاداش بدهد؛ اما تشکر هم می‌کند. خیلی عجیب است.

در سوره «هل اتی» هم آمده است ... بای اینکه ما کاری نکرده‌ایم، مثلاً نماز خوانده‌ایم؛ خب این بدن که مال من نیست؛ این زانوها مال من نیست، هیچی مال من نیست... در عین حال خدا تشکر هم می‌کند... می‌فرماید: «جزا می‌دهم، علاوه بر پاداش، تشکر هم می‌کنم».